

-AKTIVNOSTI KLUBA U 2016.GODINI

-PELJEŠAC I KORČULA

**-19. BALKANSKI SUSRETI PLANINARA
U BUGOJNU**

-TURA – AVANTURA: DALOVIĆA KLISURA

**-OPJEVANE PALAČINKE I DRUGI
SPECIJALITETI**

**-REALIZOVANE AKCIJE KLUBA U 2016.
GODINI**

BILTEN 21

Januar 2017.

Iznad Bukumirskog jezera

Tradicionalna klupska manifestacija Dani Gorice na Bukumirskom jezeru održana je petanesti put 29-31. jula uz prisustvo tridesetak planinara i prijatelja, ljubitelja Kučkih planina, koji su popeli Surdup, Štitan i Torač, družili se u kampu ispod Torača i kupali u Bukumirskom jezeru.

I ove smo godine bili vrijedni u održavanju staza, tako da je za nacionalne staze PPT i CT-1 utrošeno pet radnih dana. Entuzijasti PK Gorice zajedno sa inicijatorom, Dragoljubom Krgovićem, članom planinarskih klubova Sinjavina i Gorica, prokrčili su i markirali stazu od Radunovića do vrha Brotnjika i 3.aprila 2016. staza je svečano otvorena uz prisustvo više od 100 planinara.

Klub je u saradnji sa Sekretarijatom za rad, mladej socijalno staranje grada Podgorice uspješno završio projekat prigradske pješačke staze Gorica - Malo brdo - Duklja, duge 12 km i započeo projekat remarkiranja staze od Bukumirskog jezera prema Surdupu i Žijevu, uz postavljanje info tabli i štampanje brošure. Projekat će biti završen u proljeće ove godine, kad snijeg okopni.

Autor oba projekta je Pavle Bandović. Radnu ekipu na čelu sa Rajkom Mićkovićem za 2016. godinu sačinjavali su: Mira Kostić, Stanko Jeknić, Goran Mićković, Milenko Novaković, Pavle Bandović, Vuk Šestović i Edita Files Bradarić. Bili smo uspješni i na konkursu Ministarstva turizma i održivog razvoja „Sva čuda Crne Gore“, gdje smo za priču „Staza tri kamena“ dobili otkupnu nagradu od 300 eura za priču i ideju.

Autor priče je Jelena Petrović, a priča povezuje legende na stazi od Bljuštare preko Momonjeva do Bukumirskog jezera, koje je moguće turistički valorizovati.

Edita Files Bradarić, predsjednica kluba

Aktivnosti Kluba u 2016 godini

U protekloj godini klub je uspješno realizovao 43 akcije iz Plana, od kojih je devet višednevnih ili vikend-tura i putovanja. Strategija „pokaži svoj kraj“ urodila je plodom, tako da su mnogi članovi postali uspješni organizatori i vodiči na turama koje su povezane uz njihov život, djatinjstvo ili porijeklo.

Mnoge su ture i avanture iz prošle godine opisane u izvještajima koji su postavljeni na internet stranicu kluba www.pkgorica.me, a neke objavljujemo i u ovom biltenu. Naša aktivnost je kontinuirana i dobro praćena kroz društvene mreže tako da na našoj FB strani imamo 1164 prijatelja.

Planinarka i sekretarica kluba Mira Kostić i dalje predvodi po broju akcija (35) u protekloj godini, a Rajko Mićković po broju vođenih tura (8) i vođenih radnih akcija na održavanju planinarskih staza (10). Ove godine obnavljamo jednu posebnu nagradu za novog člana u našem klubu - Vuka Šestovića, koji je svojom pozitivnom energijom i altruizmom pridobio sve članove kluba i pokazao veliki entuzijazam za planinarenje. Također, četiri člana kluba pridružila su se dobrovoljnoj akciji davanja krvi, zajedno sa udruženjem DDK Kap i donirala četiri jedinice dragocjene tečnosti.

Pred nama je nova planinarska godina, nove avanture ali i obaveze posebno one vezane za organizaciju 20. Balkanskih susreta planinara na Ivanovim koritima, za održavanje dijela nacionalnih staza i završavanje započetih projekata.

Pogled na Stabanska jezera.

Pelješac i Korčula 20-23.05.2016.

"Gorica" na vrhu Pelješca

Najžešća kiša pratila je naš kombi sa jedanaest planinara sve do Pelješca, ali dok smo stigli do Orebića vremenska prognoza se ostvarila. Uveče kiše nije bilo pa smo mogli protegnuti noge i uživati u šetnji obalom uz miris mora i zemlje nakon nevremena. Smjestili smo se u apartmane u kući mojih rođaka, kapetana Šain Pavla i supruge Jelke. Vila Jelka je nažalost ostala bez svoje gazdarice u septembru 2016. godine, nakon njene kratke borbe sa teškom bolešću. Njen vedar duh i gostoljubivost svima je ostala u lijepom sjećanju.

Ujutro nas je naš domaćin ispratio ka Ruskovićima odakle počinje planinarska staza - Via Habsburg. To je najteža, najstrmija staza. Duga je oko 8 km i ima oblik slova S. Staza u prvom dijelu koso prolazi kroz gustu makiju, obilazi Kabao i sa njegove sjeverne strane, kroz šumu, dovodi do sipara i prelijepog vidikovca na kamenim pločama, sa kojeg se kao na dlanu vide Orebić i dio otoka Korčule sa mjestima Korčula i Lumbarda. Odatle staza silazi u uvalu borove šume i crnike pa se uspinje na 800 mnv do planinarske kućice. Ona je sagrađena od kamena 1908. godine, kada je napravljena i staza za nadvojvodu Karla von Habsburga kako bi on na visovima Pelješca lovio čaglje (šakale). Odatle se za dva-

desetak minuta izlazi na vrh Sv. Ilija, s kojeg se pruža jedan od najljepših vidika na Jadranu - prema grebenu Pelješca, orebićkoj rivijeri, prema otocima Mljetu, Korčuli, Lastovu i Hvaru, prema Neretvanskom kanalu i Biokovu. Na vrhu se nalazi ploča i metalni žig u stijeni, drveni krst koji označava ostatke nekadašnje crkvice iz 16-17. stoljeća, kao i kutija sa upisnom knjigom.

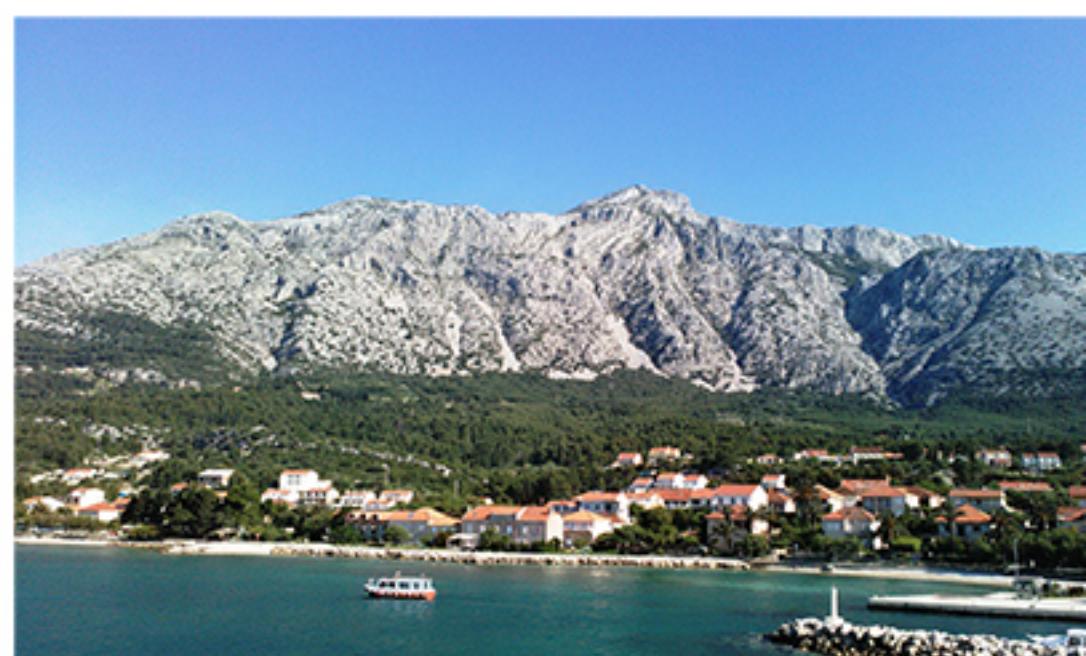
Nakon odmora, fotografisanja i uživanja u prizoru silazimo do planinarske kućice pa drugim putem, kroz šumu do raskršća za Bilopolje i Gornje Nakovane. Spuštajući se na Bilopolje skrećemo prema čistini gdje se nalaze stara lovačka kuća i nova u izgradnji. Tu je bilo desetak konja koji su nestrpljivo čekali da im nešto ponudimo iz ranca, a posebno da im napunimo kante vodom iz bistijerne. Od Bilopolja cesta nas dovodi do Samostana Vele Gospe ili Gospe od Andjela. Ovaj dio staze potpuno je izložen suncu, ali sa prelijepim pogledom na Korčulu, Lumbardu, Orebić i Pelješki kanal. Usred kanala - usidren veliki kruzer, a male brodice prevoze turiste do starog grada Korčule.

Žed nas je pritisla pa su nam dobro došle divlje naranče, koje smo brali usput, prije nego što smo stigli do prve samoposluge i "zidarskog piva". Neki od nas imali su dodatno osvježenje - kupanje u moru. Uveče smo u župnoj crkvi slušali koncert klapa posvećen zaštitnici Orebića Mariji Majci Božjoj.

Sjutradan smo trajektom pošli na otok Korčulu. Posjetili smo moju rodbinu - dunda (ujaka) Pavla i Maru Šain i njihovu brojnu familiju, koja nas je dočekala sa toplim čajem, kolačem i kafom u hladu pod smokvom iza kuće. U blizini je Glavica, uzvišenje na kojem se nalazi mala crkva Sv. Antuna Padovanskog iz 14. stoljeća. Do crkve nas vode 102 stepenice uzdrvored čempresa zasađenih 1708. godine. Odatle se spuštamo na cestu koja vodi do Donjeg blata, močvare koja ljeti presuši, pa nastavljamo cestom do Lumberde.

Korčula

Orebić i Sveti Ilija

Pelješac i Korčula 20-23.05.2016.

Pažnju nam je privukao vrt prepun raznovrsnih ruža i drugog cvijeća, a domaćin i domaćica ponudili su nam liker od ružinih latica i poklonili jednu flašu. Na putu do Pržine, najveće pjeskovite plaže na južnoj strani otoka, prolazimo kroz vinograde koji rastu u pijesku i daju grožđe od kojeg se pravi poznato bijelo vino grk. Sunce zapeklo, kupača dosta, more plitko i ugodno za kupanje. Otpješaćili smo i do druge pjeskovite plaže Bilinog žala pa stazom uz more do Lumbarde, odakle smo imali prevoz do grada Korčule. Stari grad Korčula je posebna priča, turistička atrakcija poput Dubrovnika. Đir kroz grad poslije ručka, bio je uživanje u jedinstvenom ambijentu, a onda opet pješačenje do trajekta koji nas vraća u Orebić.

Ujutro trećeg dana oprštamo se sa našim domaćinima Pavlom i Jelkom i krećemo put Stona. Iz Stona penjemo se srednjovjekovnim zidinama dugim 4 km i spuštamo u Mali Ston, na sjevernoj strani poluotoka. Ston je poznat po solani, a Mali Ston po školjkama, dagnjama sa okolnih uzgajališta, koje su glavni specijalitet u brojnim restoranima. Zidine su predstavljale osnovu odbrane Dubrovačke Republike od susjeda i zaštitu solane koja je donosila velike prihode, a i danas je aktivna. Zidine su obnovljene i otvorene za posjetioce 2009. godine. Na povratku u Podgoricu zastali smo još u Trebinju i predahnuli uz kafu ispod starih platana.

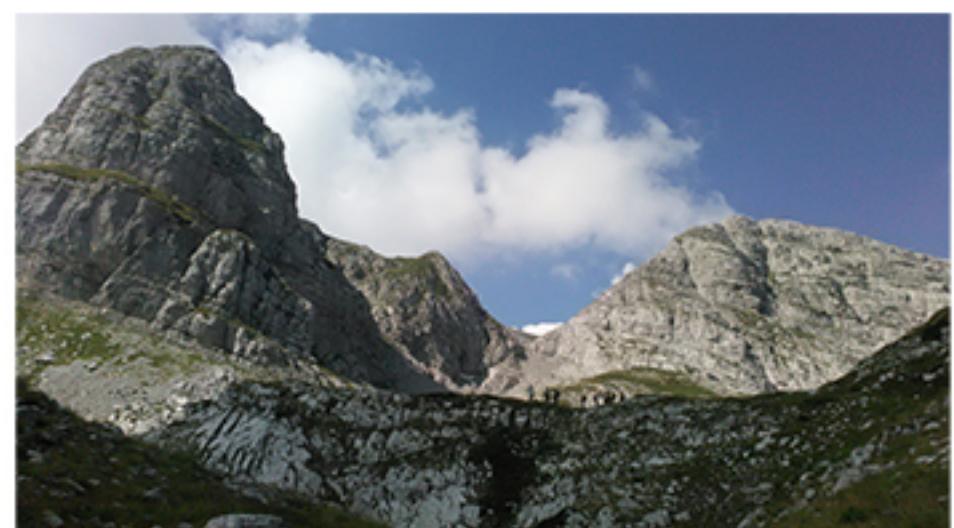
Planinari su bili izuzetno zadovoljni smještajem i uspješno realizovanim kompletним planiranim programom, neki su i boga hvalili što je to moj rodni kraj i što su mogli vidjeti ovu ljepotu, koja nije daleko od Crne Gore.

Karakteristike tura: Put od Podgorice do Orebića dug je 265 km i prelazi se za 4.30-5 sati ako nema gužvi na cesti i na dva granična prelaza. Uspon na Iliju je srednje težak u smjeru od Ruskovića i Bilopolja, a lagan u smjeru od Gornje Nakovane. Visinska razlika je 950 m. U našoj varijanti uspona i spuštanja dužina staze je oko 15km. Staza je u svim pravcima dobro markirana i održavaju je planinari HPD Sv. Ilija iz Orebića. Planinarska kućica može biti otvorena vikendom. Na Iliju se možemo popeti u svako doba ako je stabilno vrijeme i nema oblaka, ali oni se često zadrže na vrhu. Ljeti treba uraniti i izbjegći vrućinu i treba ponijeti dosta vode za cijeli dan. Vrijeme za uspon zavisi od smjera kao i dužine pauza, otprilike 6-8 h.

Šetačka tura na otoku Korčuli (Dominče, Glavica, Donje Blato, Lumbarda, Pržina, Bilin žal, Lumbarda) duga je oko 7 km i može se preći za 3 sata.

Edita Files Bradarić

Fotografije sa različitih tura 2016.

Štitan i Surdup (dani "Gorice")

Taraboš

Uspon na Borovnik

Prema vrhu Vrana, Bugojno

19. Balkanski susreti planinara u Bugojnu

(tekst objavljen u 3. broju Planinarskih novina PSCG)

Devetnaesti Balkanski susreti planinara održani su 3-5. juna 2016. u Bugojnu, gradu u središnjoj Bosni i Hercegovini, na obali Vrbasa. Domaćin susreta bilo je Planinarsko društvo Koprivnica iz Bugojna. Na susretima je učestvovalo oko 120 planinara iz 27 društava i klubova iz Bugarske, Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Hrvatske, Makedonije, Slovenije i Srbije. Među tim klubovima 15 je onih koji su stalni članovi i zaduženi za godišnje organizovanje ovakvih susreta u pojedinoj zemlji.

I ove godine deset članova našeg kluba aktivno je učestvovalo u programu Susreta i druženju sa planinarama. Manifestacija je svečano otvorena kod planinarskog doma u Dubokoj, petnaestak kilometara od Bugojna, u prelijepom šumskom području Koprivnica. Uz logorsku vatu, muziku, pozdravne riječi i promociju knjige Kenana Hrustemovića „Na visovima Prenja“ druženje je trajalo do kasno u noć.

Glavne programske aktivnosti ostvarene su sljedeći dan, kada su izvedena tri zanimljiva planinarska pohoda: uspon na vrh Vrana 1758 mnv (Stožer), tura preko Hajdučkih vrata i tura do Kukavičkog jezera 1000 mnv. Uspon na Vranu je bio zahtjevan zbog visinske razlike od 1000 m i trajanja oko 9 sati, ali lijep zbog pogleda na dolinu Vrbasa i Bugojno sa jedne strane i sa druge na nepreglednu Kuprešku visoravan, kao i okolne planine bogate šumom. Svi pohodi su završeni na Kukavičkom jezeru gdje je za sve učesnike organizovan ručak.

U večernjim satima u Motelu Alibey u Bugojnu organizovana je svečana večera gdje su razmijenjeni pokloni između domaćina i predstavnika klubova, i ukazana zahvalnost svim sponzorima susreta. Prije večere je bio radni sastanak predstavnika klubova. Oni su realizovane pohode ocijenili uspješima, dali prijedloge za saradnju klubova i za organizaciju sljedećih Balkanskih susreta.

Sjutradan na stadionu Mladost u Bugojnu prireden je

bogat kulturno-zabavni program. Za sve učesnike organizovana je šetnja gradom do Kulturno sportskog centra, gdje su članovi Sekcije za sportsko penjanje prezentirali penjanje uz vještačku stijenu. Učesnici susreta su posjetili i Izložbu slika postavljenu u Umjetničkoj galeriji KSC-a. Susreti su završeni srdačnim ras Dankom nakon ručka, pozdravima i željama da se ponovo okupimo sljedeće godine.

Planinari iz Bugojna su se zaista potrudili i uspješno organizovali 19.Balkanske susrete. Domaćin i organizator 20.Balkanskih susreta planinara biće Planinarski klub Gorica iz Podgorice. Pred nama je period maksimalnih priprema kako bi i ovi Susreti ispunili očekivanja. Susreti će se održati 9-11. juna 2017. u NP Lovćen, na Ivanovim Koritim.

Aleksandar Đurašković

Članovi kluba PK Gorica, učesnici susreta u Bugojnu

Tura - avantura: Đalovića Klisura

Dugo sam slušala kako Ivo priča o Đalovića klisuri i iščekivala turu. Kad je najavljen, brže-bolje sam se spačovala i eto me iz Pive u Podgoricu. Rano ujutro Snješka, Vuk i ja krenuli smo vozom za Bijelo Polje. Ivo nas dočekuje vidno uzbuden, što bi moji bijelopoljci rekli „tresu mu se prnje od radosti“.

Sunčani Pešter bio je prelijep prvog oktobarskog dana. Lagano smo išli, zastajkivali, fotografisali, odmarali, čašćavali se grickalicama, uživali smo. Ono što nas je čekalo nije više bilo ni malo opušteno - prolaz kroz Đalovića klisuru.

Priroda je netaknuta, sve miriše na vlagu. Ne bi se reklo da puno ljudi prolazi kroz kanjon. Bio je izazov spustiti se po strmini u dubinu do mračne pećine. Stavila sam čeonu lampu i malo zavirila u pećinu. Tamo svakako ima zmija, a ja ih se bojam. Ostali su bili smjeliji i ušli dublje.

Staza, savršeno markirana, vodi nas kroz suvi dio kanjona, koji je duži od dva kilometra i znamo da je dijelom pod vodom. Dan je poodmakao. „Hoće li nas uhvatiti mrak?“ Vidim zabrinuto lice vodiča. Vjerovatno razmišlja hoće li mu ekipa izdržati. Kad smo konačno stigli do rijeke Bistrice trebalo se pripremiti za gaženje kroz vodu.

Ponijela sam borolete na kopčanje, pokazalo se - pogrešno. Od ledene vode boljela su me stopala. Snježa je imala bolju opremu - plastične šputke. Brza sam pa sam riješila da gazim vodu bosa i odmah nazuvam gojzerice do sljedeće prepreke. Obuvanje-sazuvanje ponovilo se desetak puta. A voda do koljena, bukovi zapljuškuju i više, ledno do bola. Zapomagala sam: "Zar opet! Ivo ima li još?". Tada mi je postalo jasno zašto je Pavle Bandović na sastanku pred odlazak na turu sumnjičavo vrtio glavom i smješkao se J.

Hvatali smo se za postavljenu užad, preskakali sa kamena na kamen, bili mokri do gole kože. Sve je vlažno i hladno, kamen klizav, iznad nas stijene obrasle mahovinom i rastinjem, u njemu gmizavci. Stala sam pored šargana... odskočila i vrissnula. Snježa je vidjela zmiju na grani, one vole lijesku.

Kasno je pa dugonogi Ivo grabi naprijed. Nemam kad da gledam oko sebe, samo gdje stajem da ne nagazim...

Ipak, svi smo bili puni pozitivne energije. Do suza smo se smijali kada su se Vuku raspale gojzerice i "zaigrale bečki valcer" oko članaka. On je odskora u klubu i pokazao je da ima veliko srce - pridržavao nas je na preprekama, nosio stvari, bodrio i sačekivao. Uz njegovu i vodičevu pomoć sve je proteklo dobro. Uhvatio nas je mrak kad smo Iz kanjona, obalom rijeke, krenuli ka selu Bistrice. Snješki se učinilo da je nešto šušnulo pored puta, možda neka zvjerka, pa smo galamile i glasno se smijale da se ohrabrimo.

Kod domaćina u selu Bistrice čekao nas je dobar kačamak u toploj sobi. Presabirući utiske našu turu nazvamo „tura-avantura“. Utisci koje su ostavili boja i šum vode, bukovi i Juriško vrelo jači su od hladnoće, straha, susreta sa zmijom... Opet bih pošla na ovu turu i uzela bih gumene čizme izbušene sa strane da voda izlazi i da se ne bojam da će nagaziti zmiju.

Branka Adžić

Detaljan izvještaj vodiča Ivana Šćepanovića o ovoj turi, kao i o drugom danu boravka u Bistrici možete pročitati na našem sajtu.

Opjevane palačinke i drugi specijaliteti

Angelovi špageti u bašti Krgovića

Hladnoća i gusta magla pokvarile su uspon na Zebalac prije četiri godine. Ipak, ta se tura godinama prepričava i postala je dio istorije našeg kluba zbog Mare Baošić. Na povratku kroz Javorje, promrzle i neraspoložene Mara nas je sve uvela u svoju kućicu i iznijela sira i vrućeg krompira. Uz toplu peć i njenu priču tmurni dan propale ture neočekivano je dobio novu vrijednost, a naši ranci po nekoliko kilograma više – sir po proizvodnoj cijeni.

Bilo je još tura, kojima je pečat dalo ono što smo usput konzumirali pa se proširio glas među planinarima o takvim specijalitetima i mjestima na koja treba svratiti sljedećom prilikom.

Tako su opjevane, kako Tanja reče, kukuruzne palačinke sa šljivama u restoranu Belveder na prilazu Cetinju. Onima koji podju na Kapetanovo jezero predlažem da svrate na kačamak sa kiselim mlijekom (čak je i nesmočani za pohvalu) u kafanu kod bivšeg željezničara. Ugostiteljski objekti obično nude industrijske voćne sokove, ali Zvono u Plužinama ima iznenađenje – domaći sok od borovnice sa debelim slojem bobica na dnu čaše.

Pamtimo i kafanu Andol na putu za Verušu – ne zbog ponude, nego zbog jedinstvene usluge. Domaćini su u nedjeljno popodne bili uspavani ili zatečeni velikim brojem posjetilaca pa su našoj Olji oprepustili da skuva kafu za svoje društvo.

Ponekad svratimo u privatne kuće pa nenajavljeni i brojni iznenadimo domaćine. Tako smo Rajkovoj sestri na Fundini izjeli tek dozrelo grožđe, a domaćici na Krnjoj Jeli vrući, tek ispečen hljeb. Editinu ujnu na Korčuli nijesmo iznenadili - koliko smo god popili kafe i pojeli kolača i suvog voća, ona je iznosila još.

Na masovnim planinarskim akcijama podrazumijeva se vojnički pasulj. Nekad ga pripremi Vojska, ali je nenadmašan onaj poslužen u Dobrom dolu, što su ga napravili kuvari iz već zatvorenog šavničkog hotela. Sa Dana Gorice pamtim Milenin pasulj koji bi se krčkao kod Petrovića dok planinari ne stignu sa Surdupa i Štitana. Poseban je znak dobrodošlice kada domaćini sami pripreme ručak. Tako su nas sestre Milorada Krtolice Krcka, kojem je posvećen memorijal na Ckari, dočekale sa roštiljem. U Pivi, u domaćinskoj atmosferi Adžići su ugostili cijelu grupu (pun kombi) proždrljivih planinara, a u Cerovu nas je Branka oduševila čorbom od vrgnja koji sama bere i suši. Tamo smo u voćnjaku njenoga oca ubrali toliko oraha i mirisnih jabuka da smo ih jedva tegili i teško bi ih donijeli do voza u Bijelom Polju da nije kolima naišao komšija i odvezao naše rance do grada.

U rancima planinarki često budu domaći kolači. Na odmoru se svi počastimo i kao njima napravimo uslugu da im bude lakše nositi ranac. Dijetalci znaju za Mirinu sasvim slatku štrudlu bez šećera. Od isprobanih domaćih proizvoda naših planinara pročulo se u klubu i za sočnu šargarepu sa katuna Mićkovića. Milenkovo crno vino degustiramo već godinama u posebnim prilikama. Andelo, koji je naučio sve naše riječi za važnije namirnice, prije povratka u Italiju pripremio je špagete – bolonjez i vegetarijanske, sa patlidžanima, za društvo s kojim je dvije godine provodio nedjelje u našim planinama.

Planinarski putevi doveli su nas do novih, neobičnih okusa – kod Vuka smo probali turšiju od šumskog voća (nezašećereni sok), a na Korčuli smo dobili liker od ružinih latica.

Najveće kulinarsko otkriće koje nam je donijelo planinarenje jeste čorba od bijelog luka - slažu se planinarke koje su bile u Češkoj. U tom specijalitetu uživale smo u restoranu u podnožju Krkonoša, blizu granice sa Poljskom, i toplo ga preporučamo. Dok vas put ne nanese na te strane, možete naći recept na internetu.

Vesna Lakuš

Krtola u gladi Mićkovića

Realizovane akcije Kluba u 2016. godini

R.b.	Mjesec	Datum	Akcije	Vodič
1	januar	03.01.	Dečić	Duška Vučeljić
2		24.01.	Vučje-Konjsko	Edita Files Bradarić
3		31.01.	Jezerine- Čupovi- Vranjak (krplje)	Mira Kostić
4	februar	07.02.	Biogradsko jezero	Slobodan Cmiljanić
5		21.02.	Vežnišnik	Rajko Mićković
6		28.02.	Košćele-Gradani-Bjelasica	Pavle Bandović
7	mart	6-13	Kopaonik-skijanje	Milena Andrijašević
8		20.03.	Ivanova korita-Kotor	Stanko Jeknić
9		27.03.	Taraboš-Šasko jezero	Aleksandar Mardonović
10	april	03.04	Radunovići-Brotnjik	Dragoljub Krgović
11		10.04.	Bljuštura-Momonjevo-Bukumirsko jezero	Rajko Mićković
12		17.04	Paštrovska gora- Ograđenica-Praskvica	Mira Kostić
13		30.04.	Vrmac	Milena Andrijašević
14	maj	01.05.	Belveder-Rijeka Crnojevića-Skadarsko jezero (krstarenje)	PSK Železničar Bg M. Andrijašević
15		07.05.	Vojnik	Rajko Mićković
16		08.05.	Izvor Morače	Snežana Fatić
17		21-23.	Pelješac i Korčula ,Hrvatska	Edita Files Bradarić
18		22.05.	Čirilovac- Ključ	Mira Kostić
19		29.5.	Smojan	Rajko Mićković
20	jun	3-5.6.	19.Balkanski susreti planinara –Bugojno, BiH	Aleksandar Đurašković
21		5.6.	Kanjon Mrtvice	Mira Kostić
22		18-19.6.	Lisa-Kralje-Štavna	Veselin Milović
23		25-26.6.	Stabanska jezera i krstarenje Pivskim jezerom	Branka Adžić
24	jul	3.7.	Planinica sa djecom iz DO na Veruši	Edita Files Bradarić
25		9.7.	Čakor-Mokra-Štit	Radojko Bošković
26		24.07.	Sinjavina - Ckara	Dragoljub Krgović
27		29-30.7.	Dani Gorice na Bukumirskom jezeru, Surdup,Štitan, Torač	Rajko Mićković i Edita F. Bradarić
28	avgust	06.8.	Komovi-memorijal V. Vincek i P.Milošević (kružna tura oko Komova)	Edita Files Bradarić
29		13-14.8.	Jelovica-Bjelasica i Vrhovi Šekulara	Budo Barjaktarević i Sneža Ivanović
30		20-21	Kuti-Lipovica-Biograd	Duška Vučeljić
31		27-28.8.	Mratinje-Maglić	Branka Adžić
32	septemb.	4.9.	Gradište	Ivan Šćepanović
33		18.9.	Mali i Veliki Žurim	Rajko Mićković
34		25.9.	Pošćenje-Dobri do	Dragoljub Krgović
35	oktobar	1-2.10.	Koritska visoravan - Đalovića klisura	Ivan Šćepanović
36		23.10.	Kurlaj-K.Mićkovića-Veruša	Rajko Mićković
37		30.10.	Kupine –Trmanje -Abisinija	Dragoljub Krgović
38	novembar	13.11.	Vučje- Borovnik	Edita Files Bradarić
39		20.11.	Kaženik i Grlo Sokolovo	Mira Kostić
40	decembar	4.12.	Lopate-Pjenavac	Edita Files Bradarić
41		11.12.	Dolina Orahovštice- Dupilo	Pavle Bandović
42		18.12	Komarno-Poseljani-Rijeka Crnojevića	Milena Andrijašević
43		25.12.	Cetinje-Ivanova korita	Rajko Mićković

